

claravit illegitima, injusta omnia, & nullius roboris.

Anno 1701. Parisiis erupit perniciosissima Jansenistarum machinatio, quâ nullam Diabolus suggerere potuit ad subruenda omnia contra Jansenianam hæresim Decreta validiorem. Ea fuit famosus *conscientiæ casus*, quo quæritur, num Sacramenti pœnitentiæ administer absolvere eum à peccatis possit, qui, præstito juramento Alexandri VII. contra Jansenianam hæresim, non tamen credit ullum ex damnatis erroribus, in Jansenii Volumine contineri; sed hunc animi sui sensum silentio premit, nè erga Constitutiones Pontificias irreverens videatur. Jam 40. Doctores Sorbonici, subscripto nomine, responderant absolvi eum posse. Qui casus cum sua resolutione statim Romam missus, graviter commovit animum CLEMENTIS XI., atque Eminentissimorum Patrum: unde statim condemnatus illic est; & eorum Authores, si apprehendi possent, cum suffragatoribus 40. pro meritis castigari Pontifex voluit. Mox geminis ad Christianissimum Regem, & Cardinalem Archiepiscopum datis Brevibus, & consilium iniquitatis amplius detegit, & ad palinodiam adigi cupit temerarios approbatores.

Effectu non caruit Summi Pontificis Auctoritas: concurrente Regis, & Archiepiscopi studio, atque imperio, plerique Doctores Sententiam retractarunt, rebellibus exilio mulctatis. Frenuit hic Quesnellus, & qui aliàs Baccalaurei, aliàs Doctoris, Abbatis, & nescio quas non Protheus facies assumpserat, nunc gravius sibi intonandum ratus, ex mendacibus insulis auctoritatem arrogans, Antistes scenicus Epistolam scripsit, ac typis edidit, tanquam *Episcopus ad Episcopum*, in qua Pontificem, Regem, Archiepiscopum accusat crudelitatis, & injustitiæ, Doctores priori suffragio renuntiantes, pusillanimitatis, inertitiæ, apostasiæ; rebellium autem fovet pertinaciam, laudans velut Athanasio, & primis dignam Ecclesiæ seculis firmitatem.

Nè verò Quesnellum existimes, nihil unquam pro doctrina sanâ, nihil pro Sede Apostolica scripsisse, edidit *Defensionem duorum Brevium Innocentii XII. ad Belgii Episcopos*, ac dein majoris opus molis, *Defensionem Romanæ Ecclesiæ & summorum Pontificum*, contra *Leydeckerum Ultrajectensem* Calvinianæ professionis pseudo-Theologum. Sed fallax uterque titulus, uterque liber: non defensio; sed proditio perfida, & hostilis impugnatione, tum Ecclesiæ, tum Brevium, Constitutionumque Apostolicarum est. Verùm utriusque Operis molitionem subdolan ever-

tit Bulla CLEMENTIS XI. incipiens *Vineam Domini Sabaoth*, & ipsum utrunque opus nominatim Sedes Apostolica Decreto alio condemnavit.

Post Arnaldi obitum totius Janseniani Dux exercitus factus, annos ultra viginti minimè otiosus latere perrexit; sed novæ hæreseos propagationi, hætenus quo potest studio, pertinax incumbit. Quæ verò annis proximè elapsis, pro *Observationum moralium* defensione, & contra earum censuram ab ipso edita sunt, minimè obscurum relinquunt, ejus contra Apostolicam Sedem odium inverteratum, omnis auctoritatis sibi non assentientis contemptum, & mentem in Janseniana hæresi obfirmatam.

Ad meliorem frugem fortissimo videbatur impulsus stimulo, quando à Melchiniensi Archiepiscopo, Philippo V. imperante, & postea approbante Summo Pontifice, Ecclesiastico carceri mancipatus est; sed effracto suorum operâ pariete elapsus, & Hollandiæ securus asylo, dignam Jansenistarum Duce audaciam, in fanaticorum videtur rabiem convertisse. Quid enim Christianam sapiens modestiam, quid debitam supremo Ecclesiæ in terris Capiti venerationem, & obedientiâ; imò quid præter certum Christianæ demissionis, charitatis, pacis, fidei, religionis interitum reperire est in tot operibus tenebrarum, quæ inter Batavicas paludes invitis Superis concepta, partaque, indè in omnes Orbis Catholici regiones exitiale contagium allatura Author improbus dispersit? Quapropter multorum adversus Mechliniensem Archiepiscopum, etsi aliàs de Ecclesiâ præclare meritum, querela est, quòd hominem ad eò perniciosum, non tutiore carcere, non majore sollicitudine detinuerit captivum. Quot, inquit, malis Ecclesiam liberasset! Verùm quisquis Belgium Hispanicum, sive ut nunc est, Casarcum, paulò attentius circumspexerit, fallor, si ullum inventurus sit carcerem contra tam numerosâ, & callidâ factionis insidias tutum, si fortè subterranea quædam ergastula exceperis, supremo afficiendis supplicio destinata; sed quæ statim Sacerdotali, & Ecclesiæ mansuetudini minimè congrua viderentur. Ideo Archiepiscopus, nè simili arte etiam Gerberonus evaderet, cum acceptâ à Summo Pontifice facultate, Regi Christianissimo, cui subditum natiuitas fecerat, tradidit securius custodiendum; hoc tamen pacto ut reus non sub laicâ, sed sub Ecclesiasticâ semper maneret potestate.

Quæ Quesnelli fuga, etiam mihi aliàs visa est Ecclesiæ funestissima; verùm ubi Constitutionem *Vineam Domini Sabaoth*, & alteram